



زهرا و ساجده از ۵ سال همراهی
می‌گویند که هیچ اتفاقی آن‌ها را خراب
نکرده است

رفاقت منهای سانسور



محیا جعفری | احتمالا شما هم از این نسخه‌های اینستاگرامی که برای همه می‌پیچند دیده باشید که می‌گویند مثلاً رفاقتی پایدارتر است که با هم چای بخورند یا با هم رودریایی نداشته باشند و مثلاً فحش‌های تاحدی رکیک هم به هم بدهند. در پرونده دهه هشتادی‌های این شماره سراغ همین موضوع رفتیم؛ اینکه عمق رفاقت چقدر باید باشد تا پایدار بماند و اینکه رفاقت صمیمی واقعا با فحش دادن و کلمات رکیک رابطه را عمیق‌تر می‌کنند یا نه! برای بررسی این موضوع با زهرا نسیم طوسی و ساجده حسینی دو دوستی که سال‌هاست با هم رابطه‌ای صمیمی دارند، هم صحبت شدیم. ساجده حسینی نوزده ساله دانشجوی رشته مهندسی کامپیوتر و زهرا نسیم طوسی نوزده ساله محصل کنکوری از رابطه دوستی‌شان گفتند و هر کدام رفاقت و صمیمیت را تعریف کردند.

خب برای شروع یک تعریف از رفاقت بگویید؟

ساجده: در زندگی مدرن امروز آدم‌ها از همدیگر دور شده‌اند و من شخصا آدم اجتماعی هستم. ولی پیدا کردن دوست صمیمی سخت است. به نظر من رفاقت یعنی اینکه بتوانیم فردی را پیدا کنیم که در کنار او بدون هیچ خودسانسوری با هم دوست باشیم و نظرات متفاوت همدیگر را بشنویم.

زهرا: به نظر من رفاقت یعنی رشد کردن. اگر دو نفر با تفکر درست روی هم تأثیر بگذارند و تأثیر منفی اتفاقات را خنثی کنند، می‌توانند به رشد دو طرف منجر شود. این رشد کردن باید دو طرفه باشد نه اینکه صرفاً یک طرفه باشد؛ چرا که ممکن است طرف مقابل در یک موقعیتی از رفاقت کنار بکشد.

شما دو نفر چقدر به رشد هم کمک کردید؟

زهرا: در این پنج سال رفاقتمان ساجده به من کمک کرد که در حوزه‌های فکری و سیاسی خیلی رشد کنم و توانستم از اطلاعات زیاد سیاسی‌اش استفاده کنم. ساجده خیلی خوب می‌تواند آنچه را که در ذهنش می‌گذرد بیان کند و حتی آن را بنویسد. ساجده بدون اینکه خودش را سانسور کند به من نکته‌هایی یاد می‌دهد که شاید در خانواده به آن دسترسی نداشته باشم.

ساجده: زهرا آدم آرامی است و من از او آرامش می‌گیرم؛ چرا که خودم آدم پرجنب‌وجوشی هستم و آرام بودن را از او یاد می‌گیرم. در واقع ترکیب ما دو نفر درون‌گرا و برون‌گراست.

عمق این رفاقت چقدر است؟

زهرا: مادر تعاملمان با یکدیگر به موقعیت‌هایی می‌رسیم که شاید اشتباه کرده باشیم، اما این گونه نیست که همدیگر را قضاوت یا سرزنش کنیم. صمیمیتان به قدری است که اگر هر کدامان با هم صحبت کنیم فکر

